

Zadeva C-505/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

3. julij 2019

Predložitveno sodišče:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

27. junij 2019

Tožeča stranka:

WS

Tožena stranka:

Bundesrepublik Deutschland

**VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN (UPRAVNO SODIŠČE V
WIESBADNU, NEMČIJA)**

SKLEP

V upravnem sporu

W S

tožeča stranka

[...] (ni prevedeno)

proti

Bundesrepublik Deutschland,

[...] (ni prevedeno)

tožena stranka

zaradi

zakonodaje o varstvu podatkov

je Verwaltungsgericht Wiesbaden (upravno sodišče v Wiesbadnu) [...] (ni prevedeno)

27. junija 2019 sklenilo:

1. Postopek se prekine.
2. Sodišču Evropske unije se na podlagi člena 267 PDEU v predhodno odločanje predložijo ta vprašanja:
  - (a) Ali je treba člen 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, ki je bila 19. junija 1990 podpisana v Schengnu (Luksemburg) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 2, str. 9, v nadaljevanju: KISS) (schengenski pravni red, kot je opredeljen v členu 1(1) Sklepa Sveta z dne 20. maja 1999 o opredelitvi schengenskega pravnega reda za namen določanja pravne podlage za vsako določbo ali sklep, ki sestavlja schengenski pravni red, skladno z ustreznimi določbami iz Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in Pogodbe o Evropski uniji (1999/435/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 19, zvezek 1, str. 136)), v povezavi s členom 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) razlagati tako, da je v vseh državah pogodbenicah Sporazuma med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske Republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL, posebna izdaja v slovenščini: poglavje 19, zvezek 2, str. 3, v nadaljevanju: Schengenski sporazum) prepovedan že začetek kazenskega postopka zaradi istega kaznivega dejanja, če nemško državno tožilstvo ustavi začetni kazenski postopek, potem ko je obdolženec izpolnil nekatere obveznosti in zlasti plačal nek denarni znesek, ki ga je določilo državno tožilstvo?
  - (b) Ali iz člena 21(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (v prečiščeni različici z dne 7. junija 2016, UL 2016, C 202, str. 1; v nadaljevanju: PDEU) izhaja prepoved državam članicam, da v okviru mednarodne organizacije, kot je Mednarodna organizacija kriminalistične policije Interpol (v nadaljevanju: Interpol), izvršijo zaprosila tretjih držav za prijetje, če je oseba, na katero se nanaša zaprosilo za prijetje, državljanica Unije in je država članica, katere državljanica je, mednarodni organizaciji in s tem tudi ostalim državam članicam sporočila pomisleke o združljivosti zaprosila za prijetje z načelom ne bis in idem?
  - (c) Ali člen 21(1) PDEU nasprotuje že začetku kazenskih postopkov in začasnemu pridržanju v državah članicah, katerih državljanica ni zadevna oseba, če je to v nasprotju z načelom ne bis in idem?

- (d) Ali je treba člen 4(1)(a) in člen 8(1) Direktive (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL 2016, L 119, str. 89) v povezavi s členom 54 KISS in členom 50 Listine razlagati tako, da morajo države članice sprejeti predpise, s katerimi zagotovijo, da je v primeru končanja postopka, po katerem se kazenski pregon ne more še enkrat začeti, v vseh državah pogodbenicah Schengenskega sporazuma prepovedana nadaljnja obdelava rdečih mednarodnih tiralic Interpola, ki so namenjene ponovnemu kazenskemu postopku?
- [(e)] Ali mednarodna organizacija, kot je Interpol, zagotavlja ustrezno raven varstva podatkov, če niso sprejeti sklepi o ustreznosti na podlagi člena 36 Direktive 2016/680 in/ali ustrezni zaščitni ukrepi na podlagi člena 37 te direktive?
- [(f)] Ali lahko države članice podatke, ki so jih pri Interpolu v rdečo mednarodno tiralico („Red Notice“) vpisale tretje države, nadalje obdelujejo samo, če je tretja država z mednarodno tiralico razširila zaprosilo za prijetje in izročitev ter zahtevala prijetje, ki ni v nasprotju s pravom Evropske unije, zlasti načelom ne bis in idem?
3. Verwaltungsgericht Wiesbaden (upravno sodišče v Wiesbadnu) predlaga, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, določenem v členu 107 in naslednjih Poslovnika Sodišča.

Obrazložitev

I.

1. **Člen 50 Listine** določa:
- „Nihče ne sme biti ponovno v kazenskem postopku ali kaznovan zaradi kaznivega dejanja, za katero je bil v Uniji v skladu z zakonom s pravnomočno sodbo že oproščen ali obsojen.“*
2. **Člen 21(1) PDEU** določa:
- „Vsak državljan Unije ima pravico prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ob upoštevanju omejitev in pogojev, določenih s Pogodbama in ukrepi, ki so bili sprejeti za njuno uveljavitev.“*
3. **Člen 54 KISS** določa:
- „Oseba, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, se za ista dejanja ne sme preganjati v drugi pogodbenici, pod pogojem, da je bila*

izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti.“

4. **Člen 4 Direktive 2016/680** določa:

Načela v zvezi z obdelavo osebnih podatkov

Države članice zagotovijo, da se osebni podatki:

- (a) obdelujejo zakonito in pošteno;*
- (b) so zbrani za določene, izrecne in zakonite namene ter da se ne obdelujejo na način, ki je nezdržljiv s temi nameni;*
- (c) so ustrezni, relevantni in ne prekomerni glede na namene, za katere se obdelujejo;*
- (d) so točni in se po potrebi posodabljujejo; sprejeti je treba vse razumne ukrepe za zagotovitev, da se netočni osebni podatki brez odlašanja izbrišejo ali popravijo, ob upoštevanju namenov, za katere se obdelujejo;*
- (e) se hranijo v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se osebni podatki nanašajo, in le toliko časa, kolikor je potrebno za namene, za katere se obdelujejo;*
- (f) se obdelujejo na način, ki zagotavlja ustrezno varnost osebnih podatkov, vključno z zaščito pred nedovoljeno ali nezakonito obdelavo ter pred nenamerno izgubo, uničenjem ali poškodbo, in sicer z ustreznimi tehničnimi ali organizacijskimi ukrepi.*

5. **Člen 8 Direktive 2016/680** določa

Zakonitost obdelave

- 1. Države članice zagotovijo, da obdelava velja za zakonito le, če je potrebna, in v obsegu, v katerem je potrebna, za opravljanje naloge, ki jo izvaja pristojni organ za namene iz člena 1(1) in temelji na pravu Unije ali države članice.*
- 2. Pravo držav članic, ki ureja obdelavo v okviru področja uporabe te direktive, določa vsaj cilje obdelave, kateri osebni podatki se obdelajo in namene obdelave.*

II.

6. Tožeča stranka izpodbija rdečo mednarodno tiralico („Red Notice“), ki jo je razpisala država zunaj Evropske unije in je vpisana pri Mednarodni organizaciji kriminalistične policije Interpol. Namen rdeče mednarodne tiralice je v skladu s členom 82 pravil organizacije Interpol za obdelavo podatkov ugotavljanje prebivališča in prijetje osebe zaradi izročitve. Podlaga za zaprosilo za prijetje je

podkupovanje, ki se očita tožeči stranki. Staatsanwaltschaft München I (državno tožilstvo v Münchnu I) je prav zaradi teh očitkov podkupovanja vodilo predkazenski postopek, ki je bil zaradi izpolnitve obveznosti plačila na podlagi člena 153a(1), prvi stavek, Strafprozessordnung (StPO, zakon o kazenskem postopku, Nemčija) nazadnje ustavljen (v zvezi s tem, ali je državno tožilstvo neodvisni organ, glej sodbo Sodišča Evropske unije z dne 27. maja 2019, C-509/18, ECLI:EUC:2019:457; v zvezi z neodvisnostjo sodišč glej postopek C-272/19). To bi pomenilo, da so izpolnjeni pogoji za uporabo načela ne bis in idem, saj je državno tožilstvo države članice brez sodelovanja sodišča ustavilo kazenski postopek, ki se je začel v tej državi članici, potem ko je obdolženec izpolnil nekatere obveznosti in zlasti plačal nek denarni znesek, ki ga je določilo državno tožilstvo (sodba Sodišča Evropske unije z dne 11. februarja 2003, C-187/01 in C-385/01, Hüseyin Gözütok (C-187/01) in Klaus Brügge (C-385/01); glej tudi sodbo Sodišča Evropske unije z dne 29. junija 2016, C-486/14).

7. Namen rdeče mednarodne tiralice, ki jo je razpisala država zunaj Evropske unije, je z nalogom za prijetje prek Interpola v vseh sedanjih 190 državah članicah in s tem tudi vseh državah članicah EU ter vseh pogodbenicah Schengenske konvencije najti in prijeti tožečo stranko. Interpol je leta 2013 na zahtevo Zvezne republike Nemčije vnesel „dodatek“, v katerem nacionalni centralni urad – Bundeskriminalamt (zvezni kriminalistični urad) zavzema stališče, da dejansko stanje, ki je podlaga za razpis tiralice, izpolnjuje pogoje za uporabo načela ne bis in idem. Zaradi rdeče mednarodne tiralice, ki je še vedno razpisana, tožeča stranka ne more prebivati v nobeni od držav članic EU ali držav schengenskega območja, ne da bi bila v nevarnosti, da jo bodo neupravičeno prijeli, ker so jo vse države, kljub opozorilu na uporabo načela „ne bis in idem“, očitno zaradi rdeče mednarodne tiralice, uvrstile na sezname iskanih oseb.
8. Tožena stranka je sicer izjavila, da za tožečo stranko ni bil izdan razpis ukrepa v schengenskem informacijskem sistemu (SIS). Vendar je tožeča stranka, kot izhaja iz njenih lastnih poizvedb, shranjena v nacionalnih podatkovnih bazah držav članic Evropske unije in držav schengenskega območja.
9. V skladu s členom 8(1) Direktive 2016/680 obdelava osebnih podatkov – v tem primeru rdeče mednarodne tiralice – velja za zakonito le, če je potrebna, in v obsegu, v katerem je potrebna, za opravljanje ene od nalog iz člena 1(1) Direktive 2016/680 in temelji na pravu Unije ali države članice.
10. Torej mora člen 54 KISS v povezavi s členom 50 Listine veljati tudi, če oseba ni vpisan v SIS. V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Evropske unije je
11. *„načelo ne bis in idem iz člena 54 Schengenske konvencije na eni strani namenjeno temu, da se na območju svobode, varnosti in pravice prepreči, da bi se zoper osebo, proti kateri je bil sodni postopek pravnomočno končan in je izvrševala svojo pravico do prostega gibanja, na ozemlju več držav pogodbenic začel pregon zaradi istih dejanj, cilj tega pa je, da se ob neobstoju uskladitve ali*

približanja kazenskih zakonodaj držav članic pravna varnost zagotovi s spoštovanjem odločb javnih organov, ki so postale pravnomočne“

(sodba Sodišča Evropske unije z dne 28. septembra 2006, C-150/05 (Van Straaten), točka 44; glej tudi sodbo Sodišča Evropske unije z dne 27. maja 2014, C-129/14 PPU (Spasic), točka 63; sodba Sodišča Evropske unije z dne 28. septembra 2006, C-150/05 (Van Straaten), točki 45 in 46; sodba Sodišča Evropske unije z dne 9. marca 2006, C-436/04 (Van Esbroeck), točka 33; sodba Sodišča Evropske unije z dne 10. marca 2005, C-469/03 (Miraglia), točka 32).

12. Člen 54 KISS je bistvena pravna posledica načela vzajemnega zaupanja držav pogodbenic v njihove kazenske sisteme. To velja tudi in prav v primeru, da različni kazenski zakoni držav pogodbenic določajo različne pravne posledice za isto kaznivo dejanje (sodba Sodišča Evropske unije z dne 28. septembra 2006, C-150/05 (Van Straaten), točka 44; sodba Sodišča Evropske unije z dne 28. septembra 2016, C-467/04 (Gasparini), točka 30; sodba Sodišča Evropske unije z dne 9. marca 2006, C-436/04 (Van Esbroeck), točka 31).
13. Če bi se uporaba člena 54 KISS omejila na kazniva dejanja, vnesena v SIS, to ne bi bilo združljivo s temi cilji. Območje svobode, varnosti in pravice, varstvo posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, in načelo vzajemnega zaupanja držav pogodbenic v njihove kazenske sisteme morajo veljati tudi pri kaznivih dejanjih, ki niso vnesena v SIS.
14. Sodišče Evropske unije je v sodbi z dne 6. septembra 2016, C-182/15 (Aleksi Petruhin/Latvijas Republikas Generalprokuratura, ECLI:EU:C:2016:630) navedlo, da pravo Unije, konkretno člen 21 PDEU, velja tudi pri izročitvah v razmerju države članice do tretje države (točka 30 sodbe). Enako mora veljati v razmerju države članice do tretje države, če je vmesni člen med njima mednarodna organizacija, kot je Interpol, ki posreduje zaprosila za prijetje in druge poizvedbe kriminalistične policije. Samo s tako široko razlago področja uporabe člena 21(1) PDEU se je mogoče izogniti nevarnostim, ki za prosto gibanje državljanov Unije nastanejo zaradi tega, ker prebivanje v drugi državi članici, ki ni njihova matična država članica, ni mogoče zaradi nevarnosti nezakonite izročitve na podlagi nezakonite obtožbe v tretji državi, ki zaradi kršitve načela ne bis in idem pomeni kršitev in je zato v nasprotju s pravom Unije. Sicer varstvo pred nezakonito izročitvijo, ki je v tem, da se državi članici, katere državljan je oseba, na katero se nanaša rdeča mednarodna tiralica, omogoči izdaja evropskega naloga za prijetje, podlaga za katero je sodba Sodišča Evropske unije z dne 6. septembra 2016, C-182/15 (Aleksi Petruhin/Latvijas Republikas Generalprokuratura, ECLI:EU:C:2016:630) (točka 48 sodbe), v obravnavanem primeru ne more imeti učinka, saj načelo ne bis in idem ravno nasprotuje izdaji evropskega naloga za prijetje.
15. Tudi ker morajo države članice pri preizkusu zaprosil za prijetje, kot je bilo pojasnjeno, uporabljati člen 21(1) PDEU in s tem pravo Unije, je treba varovati upoštevati pravice iz Listine o temeljnih pravicah, v tem primeru iz člena 50 (glej

sodbo Sodišča Evropske unije z dne 6. septembra 2016, C-182/15 (Aleksij Petruhin/Latvijas Republikas Generalprokuratura), ECLI:EU:C:2016:630, točka 52).

16. Člen 54 KISS v povezavi s členom 50 Listine ne vsebuje izrecno samo prepovedi ponovne kazni, ampak tudi prepoved ponovnega kazenskega postopka v vseh državah pogodbenicah Schengenske konvencije. V skladu s sodno prakso Sodišča Evropske unije je postopek v smislu teh določb pravnomočno končan tudi, če tožilstvo odstopi od pregona v skladu s členom 153a(1), prvi stavek, StPO, potem ko je obdolženec izpolnil naložene obveznosti (sodba Sodišča Evropske unije z dne 11. februarja 2003, C-187/01 in C-385/01, Hüseyin Gözütok (C-187/01) in Klaus Brügge (C-385/01), točka 27 in naslednje).
17. V skladu s členom 8(1) Direktive 2016/680 obdelava velja za zakonito le, če temelji na pravu Unije. Poleg tega naj bi bil namen Direktive 2016/680, kot je razvidno iz njenih uvodnih izjav 2 in 93, zaščititi „temeljne pravice in svoboščine“ posameznikov. V skladu z uvodno izjavo 25 Direktive 2016/680 je treba „temeljne pravice in svoboščine“ izrecno spoštovati tudi pri izmenjavi z Interpolom. Člen 54 KISS in člen 50 Listine sta pravo Unije, člen 50 Listine pa je temeljna pravica, določena v pravu Unije. Sicer člen 51(1), prvi stavek, Listine določa, da se njene določbe uporabljajo za države članice samo, ko izvajajo pravo Unije. Vendar države članice v tem smislu uporabljajo pravo Unije tudi, ko izvajajo direktive (sodba Sodišča Evropske unije z dne 5. aprila 2017, C-217/15 in C-350/15 (Baldetti), točka 16; sodba Velikega senata Sodišča Evropske unije z dne 26. februarja 2013, C-617/10 (Akerberg Fransson), točka 25).
18. To pomeni, da lahko obdelava v smislu člena 8(1) Direktive 2016/680 velja za zakonito le, če je združljiva s členom 54 KISS in členom 50 Listine ter členom 21 PDEU.
19. Prenos zaprosila za prijete in izročitev v obliki rdeče mednarodne tiralice je obdelava osebnih podatkov v smislu Direktive 2016/680.
20. V skladu s členom 2(1) v povezavi s členom 1(1) Direktive 2016/680 se ta direktiva uporablja pri obdelavi osebnih podatkov „za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, vključno z varovanjem pred grožnjami javni varnosti in njihovim preprečevanjem.“
21. V skladu s členom 3, točka 1, Direktive 2016/680 so osebni podatki v tem smislu katera koli informacija v zvezi z določljivim posameznikom. V skladu s členom 3, točka 3, Direktive 2016/680 obdelava v tem smislu pomeni vsako dejanje ali niz dejanj, ki se izvaja z avtomatiziranimi sredstvi ali brez njih „v zvezi z osebnimi podatki ali nizi osebnih podatkov [...], kot je zbiranje, beleženje, urejanje, strukturiranje, shranjevanje, prilagajanje ali spreminjanje, priklic, vpogled, uporaba, razkritje s posredovanjem, razširjanje ali drugačno omogočanje dostopa, prilagajanje ali kombiniranje, omejevanje, izbris ali uničenje“.

22. Te predpostavke so v tem primeru izpolnjene. Prenos podatkov iz rdeče mednarodne tiralice v nacionalne zbirke podatkov je namenjen pregonu kaznivih dejanj ali izvrševanju kazenskih sankcij – vendar za tretjo državo. Gre za informacijo v zvezi z določljivim posameznikom. Dejanje prenosa pomeni shranjevanje. Poleg tega gre pri tem za uporabo osebnih podatkov, saj so ti v nacionalni zbirki podatkov podlaga za preiskovanje, katerega cilj je prijetje in, kadar je ustrezno, izročitev tretji državi.
23. Če pa obdelava velja za zakonito le, če je združljiva s členom 54 KISS in členom 50 Listine ter členom 21(1) PDEU, bi bilo treba zaprosila za iskanje v državah članicah izbrisati. Člen 7(3) Direktive 2016/680 v zvezi s tem določa, da, če se izkaže, da so bili poslani nepravilni osebni podatki ali da so bili osebni podatki posredovani nezakonito, je o tem treba takoj uradno obvestiti uporabnika. V takšnem primeru je treba popraviti ali izbrisati osebne podatke ali omejiti obdelavo v skladu s členom 16 Direktive 2016/680. Vendar se to ne zgodi.
24. Interpol namreč ne izbriše podatkov. Sicer so vse države članice članice Interpola. Interpol za izpolnjevanje svojih nalog prejema, shranjuje in razpošilja osebne podatke, s čimer pristojnim organom pomaga pri preprečevanju mednarodnega kriminala in boju proti njemu. „Zato je treba izboljšati sodelovanje med Unijo in Interpolom, in sicer s spodbujanjem učinkovite izmenjave osebnih podatkov, hkrati pa zagotavljati spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin v zvezi z avtomatsko obdelavo osebnih podatkov. Pri prenosu osebnih podatkov iz Unije v Interpol in v države, ki imajo svoje predstavnike v Interpolu, bi se morala uporabljati ta direktiva, zlasti določbe o mednarodnih prenosih. Ta direktiva ne bi smela posegati v posebna pravila, določena v Skupnem stališču Sveta 2005/69/PNZ in Sklepu Sveta 2007/533/PNZ“ (uvodna izjava 25 Direktive 2016/680).
25. Kot je razvidno, člen 40 Direktive 2016/680 (Mednarodno sodelovanje za varstvo osebnih podatkov) ni bil prenesen, vendar tega zvezna vlada, kot je razumeti stališče tožene stranke, tudi ne želi. Kot določa ta člen, bi morala Nemčija v zvezi z mednarodno organizacijo, kot je Interpol, sprejeti ustrezne ukrepe, da:
- (a) oblikuje mehanizme mednarodnega sodelovanja za spodbujanje učinkovitega izvrševanja zakonodaje o varstvu osebnih podatkov;
  - (b) zagotovi mednarodno medsebojno pomoč pri izvrševanju zakonodaje o varstvu osebnih podatkov, vključno z uradnim obveščanjem, posredovanjem pritožb, pomočjo pri preiskavah in izmenjavo informacij, pri čemer se uporabljajo ustrezni zaščitni ukrepi za varstvo osebnih podatkov ter drugih temeljnih pravic in svoboščin;
  - (c) ustrezne deležnike vključi v razpravo in dejavnosti, katerih namen je pospeševanje mednarodnega sodelovanja pri izvrševanju zakonodaje o varstvu osebnih podatkov;

- (d) spodbuja izmenjavo in dokumentiranje zakonodaje in prakse s področja varstva osebnih podatkov, vključno s spori glede sodne pristojnosti s tretjimi državami.
26. Ni znano, da bi bil sprejet kateri od teh ukrepov.
27. Člen 36 Direktive 2016/680, pa tudi njen člen 37, določata samo prenose Interpolu. Direktiva 2016/680 ne določa **obratnih prenosov Interpola državam članicam**. Direktiva 2016/680 torej vsebuje pravno praznino, ki jo je treba zapolniti. Predložitveno sodišče bo, če Interpol kljub načelu ne bis in idem ne bo opustil prenosa rdeče mednarodne tiralice vsem državam članicam in ne bo poskrbel za takojšnji izbris podatkov, zelo podvomilo v zanesljivost mednarodne organizacije „Interpol“ glede spoštovanja zakonodaje o varstvu podatkov. Zaradi te nezanesljivosti se nazadnje postavlja vprašanje, ali se ne bi morale države članice zaradi neobstoja ustreznih zaščitnih ukrepov pri Interpolu v celoti odpovedati sodelovanju z Interpolom, ker je samo tako mogoče varovati pravico do prostega gibanja v okviru prostega pretoka oseb, blaga, storitev in kapitala v Evropski uniji. Povsem očitno je namreč, da lahko Unija samo tako vzpostavi območje svobode in zagotovi prosto gibanje posameznikov (glej člen 67 PDEU). Ker je povsem očitno, da v EU ni usklajevanja na področju rdečih mednarodnih tiralic, in ker ni bil sprejet enotni regulativni okvir, je mogoče svobodo državljanov držav članic zagotoviti samo z izstopom iz Interpola.
28. Navedbe iz uvodne izjave 64 Direktive 2016/680, da, kadar se osebni podatki prenašajo iz Unije upravljavcem ali drugim uporabnikom v tretjih državah ali mednarodnim organizacijam, raven varstva posameznikov, ki jo v Uniji zagotavlja ta direktiva, ne bi smela biti ogrožena (glej tudi člen 35(3) Direktive 2016/680), vključno v primeru nadaljnjih prenosov osebnih podatkov iz tretje države ali mednarodne organizacije upravljavcem v isti ali drugi tretji državi ali mednarodni organizaciji, morajo veljati tudi za prenose osebnih podatkov iz tretje države ali mednarodne organizacije – v tem primeru Interpola – državam članicam Evropske unije. V nasprotnem primeru **raven varstva posameznikov, ki jo določa Direktiva 2016/680, ni zagotovljena**.
29. Ustrezno usklajevanje bi bilo mogoče tudi tako, da se država članica o ravnanju s tako rdečo mednarodno tiralico dogovori z ostalimi državami članicami v verbalni noti, česar pa v tem primeru tožena stranka [...] (ni prevedeno) ne želi.
30. V nasprotnem primeru bi bilo treba zagotoviti, da lahko države članice podatke, ki jih pri Interpolu v rdečo mednarodno tiralico („Red Notice“) vpišejo države, ki niso pogodbenice KISS, nadalje obdelujejo samo, če je država nečlanica EU z mednarodno tiralico razširila zaprosilo za prijetje in izročitev ter zahtevala prijetje in to zaprosilo ni v nasprotju s pravom Evropske unije.
31. Izid spora je odvisen od odgovorov na vprašanja za predhodno odločanje. Če so namreč izpolnjeni pogoji za uporabo načela ne bis in idem in je to, da je z rdečo mednarodno tiralico v državah članicah še naprej izdan razpis ukrepa tretje

države, nezakonito, nobena država članica ne bi smela obdelovati rdeče mednarodne tiralice in bi bilo prosto gibanje tožeče stranke v Evropski uniji in na schengenskem območju zagotovljeno. V izreku odločbe bi bilo treba poleg tega določiti, ali naj se to doseže tako, da vse države članice izstopijo iz Interpola, ali tako, da Sodišče Evropske unije ustrezno spremeni Direktivo 2016/680.

III.

32. Spor izkazuje potrebno nujnost (glej člen 107(2) Poslovnika Sodišča).
33. Nujnost izhaja zlasti iz starosti tožeče stranke. Tožeča stranka je bila rojena 17. novembra 1937 in je že dopolnila 80 let. Do odločitve o sporu praktično ne more zapustiti nemškega ozemlja. Nemški in ameriški organi pregona jo kazensko preganjajo od leta 2008. Čeprav je bilo mogoče zaradi kronične preobremenitve sodišča šele zdaj vložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe, od tožeče stranke ni mogoče pričakovati, da bo zdržala več mesecev ali let dolg postopek.

IV.

34. [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)